

Tinglæsning, anderledes i det ene end i det andet Tilfælde. Dgaa naar Ægtepagten indgaaes før Ægtefættets, ligger det nær, at den overdragende Ægtefælles Kreditorer kunne blive besværgede; ti i det Tilfælde gælder det ikke mindre, at Afhændelsen ikke udelukker Afhænderen fra at være Mednynder af det Afhændede. Der er i begge Tilfælde samme ratio legis til at fordrø, at Afhænderen uanset Overførelsen vedbliver at være i Stand til at opfylde sine Forpligtelser, og til i modsat Fald at indrømme den Kreditor, ældre end Tinglæsningen, som forgæves har søgt sin Dækning hos Afhænderen, at holde sig til det til den anden Ægtefælle afhændede, og dette bør gælde ikke blot, naar den afhændende Ægtefælle kommer under Konkurs, i hvilket Tilfælde allerede den gældende Ret, jfr. D. L. 5—14—46, 2det Membrum og Konkurslovens § 28, i Reglen vil føre til dette Resultat, men det bør ogsaa gælde, naar Kreditorer anstille Individualforfølgning, i hvilket Tilfælde som bekendt Afkræftelsesreglerne ikke kunne anvendes. Selv om den forfølgende Kreditor kunde fremfalde Afhænderens Konkurs — hvad ofte vil være ham vanskeligt, for ikke at sige umuligt — er der ingen Grund til at nøde ham til at gaa en saadan møjsommelig Omvej for at komme til sin Ret. Som en Følge af det anførte er § 5, 2det Stykke, som det vil ses, affattet saaledes at det omfatter Tredjemands Stilling baade overfor Ægtepagter, der tinglæses for Ægtefæltes Indgaaelse, og overfor Ægtepagter, som tinglæses efter dette Tidspunkt.

ad § 6.

Ægtepagters Tinglæsning bør formentlig foregaa ved Mandens personlige Børneting, og der synes ikke at være nogen Grund til, som i den norske Lovs § 3, herfra at gøre Undtagelse for det Tilfælde, at Ægtefællerne begynde med ikke at bo sammen. Vortset fra dette Tilfæltes Sjelbendighed, maa det fremhæves, at den Omstændighed, at Ægtefællerne ikke bo sammen, jo ikke har nogen Indflydelse paa det formueretlige Forhold imellem dem. Den Raadighed, som tilkommer Manden over Fællesboet, er den samme, og hans Ret til at paadrage dette Forpligtelser er ikke afhængig af, om Ægtefællerne faktisk samleve. Derfor er det naturligt, at Oplysning om, hvor vidt der ved Ægtepagt er gjort Afvigelser fra de for det almindelige Formuesfællesskab gældende Regler, søges ved Mandens Børneting, i hvis Raadighed der ved Ægtepagten vil være gjort flere eller færre Indskrænkninger. Kun for det Tilfælde, at Ægtemanden ikke straks tager

Bolig paa det Sted, hvor Ægtefællerne tilfugte at leve, f. Eks. fordi de foretage en Rejse eller ikke endnu have faaet deres ny Hjem færdigt eller deslige, er der Grund til at foreskrive, at Tinglæsningen skal foregaa tillige ved Mandens gamle Domicil, idet man, saa længe han ikke faktisk er flyttet andetsteds hen, nærmest er henvist til at søge Oplysning om Forholdet der.

ad § 7.

Uagtet vi ikke ere blinde for de forskellige Mangler, der hæfte ved Tinglæsning som Middel til at gøre noget almindelig bekendt, anse vi det dog for rettest at bevare denne Bekendtgørelsesmaade for Ægtepagter; saa længe den i øvrigt er Lovgivningens almindelige. Der er ikke mere at indvende imod den som Bekendtgørelsesmaade af Ægtepagter end som Bekendtgørelsesmaade i andre Forhold, hvor der ikke er Spørgsmaal om tinglige Rettigheder i fast Ejendom, f. Eks. ved Stiftelsen af Pant i Løsøre og Umyndiggørelsesdekreter. Det har derhos altid sine Fordele at blive ved den tilvante Bekendtgørelsesmaade, ligesom det ikke er uanstændigt og let virker vilde for Publikum, at der haves flere forskellige Bekendtgørelsesmaader i Forhold, hvor der ikke er nogen naturlig Grund til at gøre Forskel. Skulde man en Gang afstafte Tinglæsning og i Stedet for gaa over til et andet System, f. Eks. et Protokolleringssystem, vil det være rimeligt ogsaa at gøre dette saa vidt muligt anvendeligt paa Ægtepagter, men heller ikke for. Efter Lovforslaget skal altsaa som hidtil Ægtepagts Tinglæsning være det afgørende med Hensyn til Virkningen for Tredjemand. Men ved Siden heraf have vi i denne Paragraf bragt en Forholdsregel i Forslag, som formentlig vil have sin Nytte, nemlig at Retskriveren, hver Gang en Ægtepagt tinglæses, til et af Justitsministeriet dertil udpeget Kontor i Kjøbenhavn skal indgive en Indberetning herom, blot indeholdende Parternes Navne, Tinglæsningsdagen og selvfølgelig vedkommende Jurisdiktions Navn. Paa Grundlag af disse Indberetninger skulde der da i bemeldte Kontor holdes et Register over alle Ægtepagter, der bleve tinglæste hele Landet over. Bemeldte Register skal kun indeholde Parternes Navne og Bopæl, Tinglæsningsdagen og Jurisdiktions Navn, og i saa Fald tør det antages, at det ikke vil være uoverkommeligt, i alt Fald med nogen Forøgelse af vedkommende Kontors Assistance-sum, at føre dette Register; derimod vilde det være umuligt at medtage Ægtepagternes hele Indhold. Meningen med Foranstalt-